

31992L0111

30.12.1992

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

L 384/47

NÕUKOGU DIREKTIIV 92/111/EMÜ,
14. detsember 1992,
millega muudetakse direktiivi 77/388/EMÜ ja kehtestatakse lihtsustamismeetmed käibemaksu suhtes

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 99,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ⁽¹⁾

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ⁽²⁾

ning arvestades, et:

maksupiiride kaotamise eesmärgil ühise käibemaksusüsteemi täiendamist ning direktiivi 77/388/EMÜ muutmist käsitleva nõukogu 16. detsembri 1991. aasta direktiivi 91/680/EMÜ ⁽³⁾ artikliga 3 nähakse ette, et asjaomased sätted jõustuvad kõikides liikmesriikides 1. jaanuaril 1993;

nende sätete kohaldamise hõlbustamiseks ja vajalike lihtsustuste kasutuselevõtmiseks on vaja 1. jaanuaril 1993 kohaldatavat ühist käibemaksusüsteemi täiendada, et selgitada, kuidas kohaldatakse maksu teatavatele kolmandate territooriumidega tehtavatele tehingutele ja teatavatele ühendusesisestele tehingutele ning määratleda 31. detsembril 1992 kehtivate normide ja 1. jaanuaril 1993 jõustuvate normide vahelised üleminekumeetmed;

tagamaks, et ühist käibemaksusüsteemi ei mõjuta kauba päritolu, tuleb täiendada kolmanda territooriumi mõistet ning impordi määratlust;

mõningaid ühenduse tolliterritooriumi hulka kuuluvaid territooriume käsitatakse ühise käibemaksusüsteemi kohaldamisel kolmandate territooriumitena; seepärast kohaldatakse liikmesriikide ja kõnealuste territooriumite vahelisele kaubandusele käibemaksu samadel põhimõtetel, mida rakendatakse ühenduse ja kolmandate riikide vaheliste mistahes operatsioonide puhul; on vaja tagada, et kõnealuse kaubanduse oleks kooskõlas maksusätetega, mis on võrdväärsed normidega, mida kohaldataks ühenduse tolliterritooriumi hulka mittekuuluvate territooriumitega samadel tingimustel tehtavate tehingute puhul; nimetatud sätetest tulenevalt muutub õigustühiseks nõukogu 16. juuli 1985. aasta seitsmeteistkümnese direktiiv 85/362/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — käibemaksuvabastus kaupade, välja arvatud transpordivahendite ajutise impordi korral ⁽⁴⁾;

on vaja täpselt sätestada, kuidas rakendatakse teatavate eksporditoimingute või võrdväärsete toimingutega seotud maksuvabastusi; asjassepuutuvaid teisi direktiive on tarvis vastavalt muuta;

tarvis on selgitada teatavate ühendusesisestel reisijaid vedavatel laevadel, õhusõidukites või rongides tehtavate tehingute maksutamiskoha mõistet;

⁽¹⁾ EÜT L 337, 21.12.1992.

⁽²⁾ Arvamus on esitatud 24. novembril 1992 (Euroopa Ühenduste Teatajas seni avaldamata).

⁽³⁾ EÜT L 376, 31.12.1991, lk 1.

⁽⁴⁾ EÜT L 192, 24.7.1985, lk 20. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 90/237/EMÜ (EÜT L 133, 24.5.1990, lk 91.)

liikmesriikide vahelise maksustamise üleminekukorda tuleb täiendada, et võtta arvesse nii aktsiisidega seotud ühenduse sätteid kui ka vajadust selgitada ja lihtsustada teatavate alates 1. jaanuarist 1993 liikmesriikide vahel tehtavate toimingute maksustamise üksikasjalikke eeskirju;

aktsiisiga maksustatava kauba üldist korraldust ja selle kauba valdamist, liikumist ning järelevalvet käsitleva nõukogu 25. veebruari 1992. aasta direktiiviga 92/12/EMÜ ⁽¹⁾ nähakse ette konkreetsed deklaratsioonidega seotud protseduurid ja kohustused kõnealuste toodete saatmiseks teise liikmesriiki; sellest tulenevalt saab lihtsustada teatavate tarnete ning aktsiisistatava kauba ühendusesisese soetamise maksustamise meetodeid, mis toob kasu nii maksukohustuslastele kui pädevatele asutustele;

vaja on määratleda direktiivi 77/388/EMÜ ⁽²⁾ artiklis 28c nimetatud erandite rakendusala; tarvis on täiendada ka teatavate ühendusesiseste toimingutega seonduvaid maksu sissenõutavuse ning maksustatava summa kindlaksmääramise alaseid sätteid;

siseturul tehtavate maksustatavate toimingute puhul, mis on seotud direktiivi 77/388/EMÜ artikliga 28l ette nähtud ajavahemikul toimuva ühendusesisese kaubandusega maksukohustuslaste vahel, kelle registrijärgne asukoht ei ole nimetatud direktiivi artikli 28b A osa lõikes 1 nimetatud liikmesriigis, on vaja võtta lihtsustamismeetmeid, mis tagavad kõikides liikmesriikides võrdse kohtlemise; selle saavutamiseks on vaja ühtlustada sätteid, mis käsitlevad maksusüsteemi ja maksukohustuslast selliste toimingute puhul;

võtmaks arvesse sätteid isiku kohta, kes on maksukohustuslane kodumaisel turul, ning vältimaks teatavaid maksude tasumisest kõrvalehoidumise või maksustamise vältimise viise on vaja selgitada ühenduse sätteid, mis käsitlevad direktiivi 77/388/EMÜ artikli 17 lõikes 3 (nagu seda on muudetud kõnealuse direktiivi artikliga 28f) nimetatud tagastamist maksukohustuslastele, kelle registrijärgne asukoht on väljaspool käibemaksu võtnud riiki;

impordimaksu kaotamine ning ekspordi maksuvabastuse kaotamine liikmesriikide vahelises kaubanduses alates 1. jaanuarist 1993 toob kaasa vajaduse näha ette üleminekumeetmed, et

tagada ühise käibemaksusüsteemi neutraalsus ning vältida topeltmaksustamise või maksustamatajätmise juhtumeid;

seepärast on vaja ette näha erisätteid juhtudeks, kus teise liikmesriiki kaupa lähetava või vedava maksukohustuslase poolt enne 1. jaanuari 1993 alustatud ühenduse menetlus seoses enne seda kuupäeva sooritatud tarnega ei ole lõpule viidud 31. detsembriks 1992;

kõnealuseid sätteid tuleks kohaldada ka enne 1. jaanuari 1993 tehtud toimingute suhtes, mille suhtes erilise maksuvabastuse kohaldamisest tulenevalt on maksustatava teokoosseisu teke edasi lükkunud;

vaja on ette näha ka erimeetmed transpordivahendite suhtes, mis ei ole soetatud ega imporditud liikmesriigi üldiste siseriiklike maksunormide kohaselt ning on siseriiklike meetmete rakendamise tulemusena maksust vabastatud seoses nende ajutise importimisega teisest liikmesriigist;

nimetatud üleminekumeetmete kohaldamine nii liikmesriikide vahelisele kaubandusele kui tehingutele kolmandate territooriumitega eeldab alates 1. jaanuarist 1993 maksustatavate toimingute määratluse täiendamist ning maksustamiskoha, maksustatava teokoosseisu ja maksu sissenõutavuse põhimõtete selgitamist selliste juhtumite osas;

praegust majanduslikku olukorda silmas pidades on Hispaania Kuningriik ja Itaalia Vabariik taotlenud luba üleminekumeetmena kohaldada direktiivi 77/388/EMÜ artikli 18 lõikega 2 ette nähtud viivitamatu mahaarvamise põhimõttest kõrvale kalduvaid sätteid; see luba tuleks anda kaheks aastaks ja seda tähtaega ei pikendata;

käesoleva direktiiviga nähakse ette teatavate ühendusesiseste toimingute käsitlemist lihtsustavad ühissätted; paljudel juhtudel peab nimetatud sätete rakendamise tingimused kindlaks määrama liikmesriik; mõningad liikmesriigid ei suuda oma käibemaksualaste õigusaktide kohandamiseks vajalikku menetlust ettenähtud ajajooksul lõpule viia; seepärast tuleks käesoleva direktiivi ellurakendamiseks ette näha lisaag; kaksteist kuud on selleks piisav ajavahemik;

eespool öeldust tulenevalt on vaja muuta direktiivi 77/388/EMÜ,

⁽¹⁾ EÜT L 76, 23.3.1992, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 145, 13.6.1977, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 92/77/EMÜ (EÜT L 316, 31.10.1992, lk 1.)

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 77/388/EMÜ muudetakse järgmiselt.

1. Artikli 3 lõige 4 asendatakse järgmisega:

“4. Erandina lõikest 1 ei käsitata Monaco Vürstiriiki ja Mani saart käesoleva direktiivi kohaldamisel kolmandate territooriumitena, pidades silmas konventsioone ja lepinguid, mille nad on sõlminud vastavalt Prantsuse Vabariigi ning Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriigiga.

Liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid tagamaks, et tehingu, mille puhul lähte- või sihtkoht on:

- Monaco Vürstiriik, käsitatakse tehingutena, mille lähte- või sihtkoht on Prantsuse Vabariik,
- Mani saar, käsitatakse tehingutena, mille lähte- või sihtkoht on Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik.”

2. Artikli 7 lõike 1 punkt b asendatakse järgmisega:

“b) kauba, välja arvatud punktiga a hõlmatud kauba saabumine ühendusse kolmandalt territooriumilt.”

3. Artikli 7 lõiget 3 muudetakse järgmiselt:

— esimeses lõigus lisatakse fraasi “artikli 16 lõike 1 punkti B” järele fraas “alapunktid a, b, c ja d”,

— teine lõik asendatakse järgmisega:

“Lõike 1 punktis b nimetatud kauba puhul, mis suunatakse ühendusse toomisel artikli 33a lõike 1 punktis b või c nimetatud ühenduse sisetransiidiprotseduurile, on importimise kohaks samuti liikmesriik, mille territooriumil nimetatud protseduuri enam ei kohaldata.”

4. Artikli 8 lõike 1 punkt c asendatakse järgmisega:

“c) laevadel, õhusõidukites või rongides sellise veo ajal tarnitava kauba puhul, mille lähte- ja sihtkoht asuvad ühenduse territooriumil: reisijateveo lähtepunktis.

Selle sätte kohaldamisel:

- on “ühenduses toimuva reisijateveo osa” sellise veo osa, mis kolmandal territooriumil peatumata kulgeb reisijateveo lähtekohast sihtkohta,

— on “reisijateveo lähtekoht” esimene ühenduses asuv paik, kus on kavas reisijate pealeminek, kui see on vajalik pärast ühendusest väljaspool toimunud veoetappi,

— on “reisijateveo sihtkoht” viimane ühenduses asuv paik, kus on kavas ühenduse peale läinud reisijate mahaminek, kui see on vajalik enne ühendusest väljaspool toimuvat veoetappi.

Edasi-tagasiveo korral käsitatakse tagasivedu eraldi veona.

Komisjon esitab hiljemalt 30. juuniks 1993 nõukogule aruande, millele vajadusel lisatakse ettepanekud seoses laevadel, õhusõidukites või rongides reisijatele tarbimiseks tarnitud kauba ja teenuste, sealhulgas restoraniteenuste maksustamiskohaga.

31. detsembriks 1993 teeb nõukogu pärast Euroopa Parlamendiga konsulteerimist komisjoni ettepaneku osas ühehäälsel otsusel.

31. detsembrini 1993 võivad liikmesriigid kehtestada maksuvabastuse või jätkata maksuvabastust sõidukite pardal tarbimiseks tarnitava kauba osas, mille maksustamiskoht on kindlaks määratud eespool toodud sätete alusel, jättes endale õiguse varasemal etapil tasutud käibemaks maha arvata.”

5. Artikli 11 B osa lõige 1 asendatakse järgmisega:

“1. Maksustatav summa on tolliväärtus, mis määratakse kindlaks kooskõlas kehtivate ühenduse õigusnormidega; sedasama kohaldatakse artikli 7 lõike 1 punktis b osutatud kauba impordi suhtes.”

6. Artikli 12 lõike 1 punkt b asendatakse järgmisega:

“b) kasutatakse artikli 10 lõike 3 teises ja kolmandas lõigus nimetatud juhtudel maksumäära, mis kehtib maksu sissenõutavaks muutumise ajal.”

7. Artikli 12 lõike 3 punkt a asendatakse järgmisega:

“3.a) Iga liikmesriik kehtestab ühtse käibemaksumäära protsendina maksustatavast summast, kusjuures maksumäär on kauba tarnimise ja teenuse osutamise puhul sama. Ajavahemikul 1. jaanuar 1993 — 31. detsember 1996 peab see protsent olema vähemalt 15 %.

Lähtudes üleminekukorra toimimise aruandest ning komisjoni poolt artikli 281 alusel esitatavatest ettepanekutest püsikorra kohta teeb nõukogu standardmäära arvesse võttes 31. detsembriks 1995 ühehääle otsuse pärast 31. detsembrit 1996 kohaldatava miinimummäära kohta.

Liikmesriigid võivad kohaldada ka üht või kaht vähenatud määra. Nimetatud määrad kehtestatakse protsendina maksustatavast summast, see protsent ei või olla alla 5 % ning seda kohaldatakse üksnes H lisas sätestatud liiki kaupade ja teenuste tarnimise puhul.”

8. Artikli 14 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

— punkt c jäetakse välja,

— punktile d lisatakse järgmine lõik:

“Käesolevat maksuvabastust kohaldatakse ka artikli 7 lõike 1 punktis b määratletud selliste kaupade impordile, millele võiks kohaldada eespool sätestatud maksuvabastust, kui need oleks imporditud artikli 7 lõike 1 punkti a tähenduses.”

9. Artiklit 15 muudetakse järgmiselt:

— lõikele 2 lisatakse järgmised lõigud:

“Komisjon teeb niipea kui võimalik nõukogule ettepaneku kehtestada ühenduse maksunormid, milles sätestatakse käesoleva maksuvabastuse kohaldamisala ning praktiline rakenduskord seoses jaemüügietahtlarnitud selliste kaupadega, mida veetakse reisijate isiklikus pagasis. Nimetatud sätete jõustumiseni:

— antakse maksuvabastus arve koopia või, selle puudumisel, muude dokumentide esitamisel, mille on kinnitanud kauba ühendusest lahkumise koha tolliasutus,

— võivad liikmesriigid käesoleva maksuvabastuse kohaldamisel ette näha piiranguid, mitte anda maksuvabastust tarnimisel reisijatele, kelle alaline või peamine elukoht on ühenduses ning laiendada maksuvabastust oma residentidele.

Teise lõigu kohaldamisel on “alaline või peamine elukoht” koht, mis on alalise või peamise elukohana märgitud passi, isikutunnistusele, või nende puudumisel muudesse isikut tõendavatesse dokumentidesse, mille kehtivust tunnustab liikmesriik, kelle territooriumil tarne toimub.”

— asendatakse lõikes 3 fraas “mille registrijärgne asukoht on kolmandas riigis” fraasiga “mille registrijärgne asukoht on väljaspool kõnealust riiki”,

— asendatakse lõike 4 teine lõik järgmisega:

“Komisjon teeb niipea kui võimalik nõukogule ettepaneku kehtestada ühenduse maksunormid, milles sätestatakse käesoleva maksuvabastuse ning lõigetes 5–9 sätestatud maksuvabastuste kohaldamisala ning praktiline rakenduskord. Nimetatud normide jõustumiseni võivad liikmesriigid käesolevas lõikes sätestatud maksuvabastuse ulatust piirata.”

— asendatakse lõike 10 teises lõigus fraas “tingimused ja piirangud” sõnaga “piirangud”,

— asendatakse lõike 10 kolmas lõik järgmisega:

“Juhtudel, kus kaupa riigist välja ei lähetata ega veeta ning teenuste osas võib maksuvabastuse anda maksu tagastamise teel.”

— punkt 13 asendatakse järgmisega:

“13. Teenuste osutamisel, sealhulgas veoteenused ja seonduvad toimingud, kuid mitte artikli 13 alusel maksustatavate teenuste osutamisel, kui need on otseselt seotud artikli 7 lõike 3 või artikli 16 lõike 1 A osa sätelega hõlmatud kaupade ekspordi või impordiga.”

10. Artiklit 28a muudetakse järgmiselt:

— lõike 1 punkti a teine lõik asendatakse järgmisega:

“Erandina esimesest lõigust ei maksustata käibemaksuga maksukohustuslase või juriidilisest isikust mittemaksukohustuslase poolt ühendusesisest kaupade soetamist vastavalt lõikele 1a.”

— lõikele 1 lisatakse järgmine uus punkt:

“c) ühendusesisene riigi territooriumil tasu eest aktsiisitatava kauba soetamine maksukohustuslase või juriidilisest isikust mittemaksukohustuslase poolt, kes kuulub punkti a teises lõigus sätestatud erandi alla ning mille osas aktsiis muutub riigi territooriumil sisenedutavaks vastavalt direktiivile 92/12/EMÜ. (1)”

(1) EÜT L 76, 23.3.1992, lk 1.”

— lisatakse järgmine lõige:

“1a. Lõike 1 punkti a teises lõigus sätestatud maksuvabastus antakse järgmistel juhtudel:

a) selliste kaupade ühendusesisene soetamine, mille tarnimine riigi territooriumil oleks artikli 15 lõigete 4–10 alusel maksuvaba;

b) punktis a nimetatud kaupade ühendusesisene soetamine:

- oma põllumajandus-, metsandus- või kalandusettevõtte jaoks maksukohustuslase poolt, kellel on õigus artiklile 25 vastava kindla maksumääraga skeemi kohaldamisele, maksukohustuslase poolt, kes tarnib üksnes kaupa või osutab teenuseid, mille suhtes ei kehti mahaarvamiseõigus, või juriidilisest isikust mittemaksukohustuslase poolt,
- kogusumma eest, mis asjaspepuutuva kalendriaasta jooksul ei ületa liikmesriikide poolt kindlaksmääratavat riigi vääringsusse arvestatuna vähemalt 10 000 ekuü suurust künnist,

ja

- tingimusel, et eelmise kalendriaasta jooksul ei ületanud ühendusesisese kauba omandamise kogusumma teises taandes nimetatud künnist.

Eespool nimetatud maksuvabastuse taotlemisel arvesse võetav künnis hõlmab ühendusesisese kauba, välja arvatud uute transpordivahendite ja muu aktsiisistatava kauba omandamise kogusummat, millest on maha arvatud selles liikmesriigis tasutud või tasumisele kuuluv käibemaks, kust kaup lähetati või veeti.”

— lõike 5 punktile b lisatakse järgmine lõik:

“Seevastu juhul, kui mõni eespool nimetatud soodustuse saamise tingimus ei ole enam täidetud, loetakse, et kaup on viidud teises liikmesriigis asuvasse sihtkohta. Sellisel juhul loetakse ümberpaigutamine toimunuks hetkest, mil tingimus enam täidetud ei ole.”

— lõikele 6 lisatakse järgmine lõik:

“Ühendusesiseseks kauba omandamiseks tasu eest loetakse ka järgmised juhtumid: Põhja-Atlandi lepingu osalisriigi relvajõudude poolt nendega kaasas olevale tsiviilpersonalile sellise kauba üleandmine, mis ei ole omandatud mõne liikmesriigi kodumaisel turul maksustamist reguleerivate üldnormide alusel, kui nimetatud kauba importimisel ei saaks anda artikli 14 lõike 1 punktis g sätestatud maksuvabastust.”

11. Artikli 28b A osa lõikele 2 lisatakse järgmine lõik:

“Esimese lõigu kohaldamisel loetakse, et ühendusesisene kauba omandamine oli vastavalt lõikele 1 maksustatav, kui täidetud on järgmised tingimused:

- omandaja tõendab, et ta on kauba ühendusesiseselt omandanud järgneva tarne jaoks, mis toimub lõikes 1 nimetatud liikmesriigis ning mille puhul vastavalt artikli 28c E osa lõikele 3 on maksukohustuslaseks määratud kaubasaaja,
- omandaja on täitnud artikli 22 lõike 6 punkti b viimases lõigus sätestatud deklaratsiooniga seotud kohustused.”

12. Artikli 28c A osa muudetakse järgmiselt:

— punkt c asendatakse järgmisega:

“c) aktsiisistatava kauba tarnimine, mille on ostjale väljastpoolt artiklis 3 nimetatud territooriumi, kuid ühenduse piires lähetanud või vedanud müüja, ostja ise või tema esindaja, ning tarne on suunatud maksukohustuslastele või juriidilistest isikutest mittemaksukohustuslastele, kellele võib kohaldada artikli 28a lõike 1 punkti a teises lõigus sätestatud erandit, tingimusel et kauba lähetamine või vedu toimub kooskõlas direktiivi 92/12/EMÜ artikli 7 lõigetega 4 ja 5 või artikliga 16.

Käesolevat maksuvabastust ei kohaldata aktsiisistatava kauba tarnimisel maksukohustuslaste poolt, kes saavad artiklis 24 sätestatud maksuvabastust;”,

— lisatakse järgmine punkt:

“d) artikli 28a lõike 5 punktis b määratletud kaubatarne, millele kohaldatakse eespool sätestatud maksuvabastust, kui need on sooritatud teise maksukohustuslase nimel.”

13. Artikli 28c E osa asendatakse järgmisega:

“E. Muu maksuvabastus

1. Artiklisse 16 lisatakse järgmine lõige:

“1. a. kui nad kasutavad lõikes 1 sätestatud võimalust, võtavad liikmesriigid vajalikke meetmeid tagamaks, et mõne artikli 16 lõike 1 punktis B nimetatud protseduurile saadetava või mõnel selles nimetatud juhul toimuva kauba ühendusesisene omandamise korral kohaldataks neidsamu sätteid, mida kohaldatakse riigi territooriumil samadel tingimustel toimuvale kaubatarnele.”

2. Artikli 16 lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

— fraasi “võib otsustada maksust vabastada” järele lisatakse fraas “ühendusesise kauba omandamise maksukohustustlase poolt” ning fraasi “ekspordib selle” järele lisatakse fraas “ühendusest väljapoole”,

— lisatakse järgmised lõigud:

“Kui liikmesriigid otsustavad seda võimalust kasutada, laiendavad nad lähtudes artikliga 29 ette nähtud konsultatsioonidest, käesolevat maksuvabastust maksukohustustlase poolt kauba ühendusesisele omandamisele, impordile ja kaubatarnetele maksukohustustlase poolt, kes kavatseb need samal kujul või pärast artikli 28c A osale vastavat töötlemist edasi tarnida, ning eespool nimetatud tarnetega seotud teenustele maksimaalselt tema artikli 28c A osa kohaste eelmise 12 kuu kaubatarnete kogusumma ulatuses.

Liikmesriigid võivad kindlaks määrata selliste tehingute ühise maksimumväärtuse, mille nad vabastavad maksust esimese ja teise lõigu alusel.”

3. Liikmesriigid võtavad konkreetseid meetmeid tagamaks, et käibemaksu ei võeta artikli 28b A osa lõike 1 kohaselt kauba ühendusesiseselt omandamiselt, mis on toimunud tema territooriumil ja mille puhul on täidetud järgmised tingimused:

— kauba on ühendusesiseselt omandanud maksukohustustlane, kelle registrijärgne asukoht ei ole riigi territooriumil, kuid kes on käibemaksukohustustlasena registreeritud teises liikmesriigis,

— kaup omandatakse ühendusesiseselt, selle maksukohustustlase poolseks hilisemaks kaubatarneks sama riigi territooriumil,

— selle maksukohustustlase poolt kõnealusel viisil omandatud kaup lähetatakse või veetakse otse liikmesriigist, kus ta ei ole käibemaksukohustustlasena registreeritud, ning on adresseeritud isikule, kellele ta nimetatud järgneva tarne teeb,

— isik, kellele järgnev tarne tehakse, on maksukohustustlane või juriidilisest isikust mittemaksukohustustlane, kes on kõnealuse riigi territooriumil käibemaksukohustustlasena registreeritud,

— isik, kellele järgnev tarne tehakse, on vastavalt artikli 21 lõike 1 punkti a kolmandale lõigule määratud maksukohustustlaseks tarnete osas, mida teeb maksukohustustlane, kelle registrijärgne asukoht on väljaspool kõnealust riiki.”

14. Artikli 28d lõige 3 asendatakse järgmisega:

“3. Erandina lõikest 2 muutub maks sissenõutavaks artikli 22 lõike 3 punkti a esimeses lõigus sätestatud arve või selle aset täitva muu dokumendi väljastamisel, kui nimetatud arve või dokument väljastatakse kauba omandajale enne maksustatava teokoosseisu tekkimise kuule järgneva kuu viieteistkümnendat kuupäeva.”

15. Artikli 28d lõike 4 teine lõik asendatakse järgmisega:

“Maks muutub siiski sissenõutavaks artikli 22 lõike 3 punkti a esimeses lõigus sätestatud arve või selle aset täitva muu dokumendi väljastamisel, kui nimetatud arve või dokument väljastatakse enne maksustatava teokoosseisu tekkimise kuule järgneva kuu viieteistkümnendat kuupäeva.”

16. Artikli 28e lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

— esimese lõigu teine lause asendatakse järgmisega:

“Artikli 28a lõikes 6 nimetatud kauba ühendusesisesel omandamise korral määratakse maksustatav summa kindlaks eelkõige artikli 11 A osa lõike 1 punkti b ja lõigete 2 ja 3 kohaselt.”

— teisele lõigule lisatakse järgmine lause:

“Kui omandajale pärast kauba ühendusesisesel omandamise hetke tagastatakse aktsiis, mille ta on tasunud liikmesriigis, kust kaup lähetati või veeti, vähendatakse vastavalt maksustatavat summat liikmesriigis, kus ühendusesisene omandamine aset leidis.”

17. Artiklis 28e nummerdatakse lõiked 2 ja 3 ümber lõigeteks 3 ja 4 ja lisatakse lõige 2 järgmiselt:

“2. Artikli 28c A osa punktis d nimetatud kauba tarnimisel määratakse maksustatav summa kindlaks vastavalt artikli 11 A osa lõike 1 punktide b ning lõigetele 2 ja 3.”

18. Artiklit 28f muudetakse järgmiselt:

— artikli 17 lõike 3 punktis b asendatakse fraas “28c A osa” fraasiga “28c A ja C osa”,

— artikli 17 lõikele 4 lisatakse järgmine lõik:

“Eespool toodud sätete kohaldamisel:

- a) käsitatakse direktiivi 79/1072/EMÜ artiklis 1 nimetatud isikuid kõnealuse direktiivi kohaldamisel samuti maksukohustuslastena, kelle registrijärgne asukoht on väljaspool asjaomast riiki, kui nad on selle riigi territooriumil üksnes tarninud kaupu ja teenuseid isikule, kes vastavalt artikli 21 lõike 1 punktile a on määratud maksukohustuslaseks;
- b) käsitatakse direktiivi 86/560/EMÜ artiklis 1 nimetatud isikuid kõnealuse direktiivi kohaldamisel samuti maksukohustuslastena, kelle registrijärgne asukoht on väljaspool ühendust, kui nad on selle riigi territooriumil üksnes tarninud kaupu ja teenuseid isikule, kes vastavalt artikli 21 lõike 1 punktile a on määratud maksukohustuslaseks;
- c) ei kohaldata direktiive 79/1072/EMÜ ja 86/560/EMÜ kaubatarnete suhtes, mis on maksust vabastatud või mille võib maksust vabastada artikli 28c A osa alusel, kui tarnitava kauba lähetab või veab omandaja või tema esindaja.”

19. Artiklit 28g muudetakse järgmiselt:

— artikli 21 lõike 1 punkt a asendatakse järgmisega:

- “a) maksukohustuslane, kes teeb maksustatavaid kauba- või teenusetarneid, välja arvatud üks punktis b nimetatud teenusetarnetest.

Kui maksustatavaid kauba- või teenusetarneid teeb maksukohustuslane, kelle registrijärgne asukoht on väljaspool riigi territooriumi, võivad liikmesriigid vastu võtta korra, mille kohaselt on maksu kohustatud tasuma muu isik. Teiste seas võib nimetatud muuks isikuks määrata maksuesindaja või isiku, kellele maksustatav kauba- või teenusetarne tehakse.

Isik, kellele kaubatarne tehakse, on aga kohustatud maksu tasuma, kui täidetud on järgmised tingimused:

- maksustatav tehing on vastavalt artikli 28c E osa lõikele 3 tehtud kaubatarne,
- tarne tehakse teisele maksukohustuslasele või juriidilisest isikust mittemaksukohustuslasele, kes on kõnealuse riigi territooriumil käibemaksukohustuslasena registreeritud,
- väljaspool riigi territooriumi asuva maksukohustuslase poolt väljastatud arve vastab artikli 22 lõikele 3.

Liikmesriigid võivad siiski ette näha erandi kõnealusest kohustusest juhul, kui maksukohustuslane, kelle registrijärgne asukoht on väljaspool riiki, on kõnealuses riigis määranud maksuesindaja.

Liikmesriigid võivad ette näha, et muu isik kui maksukohustuslane vastutab maksu tasumise eest solidaarselt;”,

— artikli 21 lõike 1 punkt b asendatakse järgmisega:

- “b) isikud, kellele osutatakse artikli 9 lõike 2 punktiga e hõlmatud teenuseid või asjaomase riigi territooriumil käibemaksukohustuslasena registreeritud isikud, kellele osutatakse artikli 28b C, D või E osas nimetatud teenuseid, kui teenuse osutajaks on välismaal asuv maksukohustuslane; liikmesriigid võivad siiski nõuda, et teenuse osutaja vastutaks maksu tasumise eest solidaarselt;”.

20. Artiklit 28h muudetakse järgmiselt:

- artikli 22 lõike 1 punkti c esimeses taandes lisatakse fraasi “vastavalt artikli 21 lõike 1 punktile b” järele fraas “ning tegemist ei ole kauba- või teenusetarnega isikule, kes on vastavalt artikli 21 lõike 1 punkti a kolmandale lõigule maksukohustuslaseks määratud”,

- artikli 22 lõike 1 punktis c lisatakse teise taande järele järgmine taane:

“— iga maksukohustuslane, kes omandab riigi territooriumil ühendusesiseselt kaupa oma tegevuseks, mis on seotud artikli 4 lõikes 2 nimetatud välismaal toimuva majandustegevusega,”

- artikli 22 lõike 3 punktile b lisatakse järgmine taane:

“— kui kohaldatakse artikli 28c E osa lõiget 3, selge viide nimetatud sättele ning maksukohustuslase registreerimisnumber, mille all maksukohustuslane ühendusesiseselt kaupa omandas ja järgneva kaubatarne tegi ning selle isiku käibemaksukohustuslase registreerimisnumber, kellele tarne tehti.”

- artikli 22 lõike 4 punkti c teine taane asendatakse järgmisega:

“— teiselt poolt, kõnealuse riigi territooriumil toimunud artikli 28a lõigetes 1 ja 6 nimetatud ühendusesisesel kauba omandamise käibemaksuta koguväärtus, millelt maks on muutunud sissenõutavaks.

Lisatakse ka: artikli 8 lõike 1 punkti a teises lauses ja artikli 28b B osa lõikes 1 nimetatud kaubatarnete käibemaksuta koguväärtus, mis on tehtud selle riigi

territooriumil, kus maks on deklareerimisperioodil sissenõutavaks muutunud, juhul kui kauba lähetamise või veo lähtekoht on teise liikmesriigi territooriumil, ja asjaomase riigi territooriumil tehtud nende kaubatarnete käibemaksuta kogusumma, mille osas maksukohustuslasele on määratud maksu tasumise kohustus vastavalt artikli 28c E osa lõikele 3 ning mille alusel maks on deklaratsiooniga hõlmatud ajavahemiku jooksul sissenõutavaks muutunud.”

— artikli 22 lõike 6 punkt b asendatakse järgmisega:

“b) Iga käibemaksukohustuslasena registreeritud maksukohustuslane esitab ka kokkuvõtliku aruande käibemaksukohustuslastena registreeritud omandajate kohta, kellele ta on artikli 28c A osa punktides a ja d sätestatud tingimustel kaupa tarninud ning, viiendas ja kuuendas lõigus nimetatud tehingute puhul, käibemaksukohustuslastena registreeritud kaubasaajate kohta.”

— artikli 22 lõike 6 punktis b asendatakse fraas “artikli 28c A osa” fraasiga “artikli 28c A osa punkt a”,

— artikli 22 lõike 6 punktis b asendatakse fraas “artikli 28c A osa punkt c” fraasiga “artikli 28c A osa punkt d” ning fraas “tarnitud kauba artikli 28e lõike 1 kohaselt kindlaksmääratud väärtus” fraasiga “tarnitud kauba artikli 28e lõike 2 kohaselt kindlaksmääratud kogusumma.”

— artikli 22 lõike 6 punktile b lisatakse järgmine lõik:

“Artikli 28b A osa lõikes 2 sätestatud juhtudel märgib riigi territooriumil käibemaksukohustuslasena registreeritud isik kokkuvõtlikus aruandes selgelt:

— oma käibemaksukohustuslase registreerimisnumbri kõnealuse riigi territooriumil, mille all ta kauba ühendusesiseselt omandas ja järgneva kaubatarne tegi,

— maksukohustuslase poolt tehtud järgneva tarne saaja käibemaksukohustuslase registreerimisnumbri liikmesriigis, kus on kaubasaadetise või veo sihtkoht,

— ja maksukohustuslase poolt kaubasaadetise või veo sihtkohaks oleva liikmesriigi territooriumil tehtud tarne käibemaksuta kogusumma iga kaubasaaja osas. Nimetatud summad esitatakse kvartali kohta, mille jooksul maks muutus sissenõutavaks.”

— artikli 22 lõike 11 algusesse lisatakse järgmine tekst:

“11. Artikli 28a lõike 1 punktis c nimetatud aktsiisistatava kauba ühendusesisesel omandamisel, ja ka”.

21. Artikkel 28i asendatakse järgmisega:

“Artikkel 28i

Väikeettevõtjate eriskeem

Artikli 24 lõikele 3 lisatakse järgmine lõik:

“Igal juhul ei anta lõikes 2 sätestatud maksuvabastust uute transpordivahendite tarnimisel vastavalt artikli 28c A osale ning välismaal asuva maksukohustuslase poolt tehtud kauba ja teenusetarnete puhul.”

22. Lisatakse järgmine artikkel:

“Artikkel 28n

Üleminekumeetmed

1. Kui kaup:

— saabus riigi territooriumile, nagu see on määratletud artiklis 3, enne 1. jaanuari 1993,

ja

— paigutati selle riigi territooriumile saabumisel mõne artikli 14 lõike 1 punktides b või c või artikli 16 lõike 1 A osas nimetatud korra alla,

ja

— on 1. jaanuaril 1993 endiselt selle korraga hõlmatud, jätkatakse nimetatud korra alla paigutamise ajal kehtinud sätete kohaldamist nende sätetega ette nähtud ajavahemikul, mil kaup on kõnealuse korra all.

2. Kauba impordina artikli 7 lõike 1 tähenduses käsitatakse:

a) kauba suhtes artikli 14 lõike 1 punktis c nimetatud korra lõppemist, sealhulgas ebareeglipärast lõppemist, mille alla kaup enne 1. jaanuari 1993 lõikes 1 sätestatud tingimustel paigutati;

b) kauba suhtes artikli 16 lõike 1 punktis A nimetatud korra lõppemist, sealhulgas ebareeglipärast lõppemist, mille alla kaup enne 1. jaanuari 1993 lõikes 1 sätestatud tingimustel paigutati;

c) enne 1. jaanuari 1993 alustatud ühenduse sisetransiiditoimingu lõpetamist kaubarne osas, mille tegi enne 1. jaanuari 1993 tasu eest maksukohustuslane, kes selena tegutseb;

d) enne 1. jaanuari 1993 alustatud välistransiiditoimingu lõpetamist;

e) mistahes reeglitevastast tegevust või rikkumist punktis c nimetatud tingimustel alustatud sisetransiiditoimingu või punktis d nimetatud ühenduse välistransiiditoimingu käigus;

f) maksukohustuslase või mittemaksukohustuslase poolt riigis sellise kauba kasutamine, mis tarniti talle enne 1. jaanuari 1993 teises liikmesriigis, kui täidetud on järgmised tingimused:

— nimetatud kauba tarne on maksust vabastatud või oleks tõenäoliselt maksust vabastatud vastavalt artikli 15 lõigetele 1 ja 2,

— kaup imporditi riiki pärast 1. jaanuari 1993.

Punkti c kohaldamisel on "ühenduse sisetransiiditoiming" kauba lähetamine või vedu ühenduse sisetransiidikorra alusel või T2 L dokumendi või ühendusesisese transpordimärgmiku alusel või kauba saatmine postiga.

3. Lõike 2 punktides a–e nimetatud juhtudel käsitatakse impordikohana artikli 7 lõike 2 tähenduses seda liikmesriiki,

mille territooriumil lõppes kauba suhtes enne 1. jaanuari 1993 rakendatud kord.

4. Erandina artikli 10 lõikest 3 lõpeb kauba import käesoleva artikli lõike 2 tähenduses ilma, et tekiks maksustamisele kuuluv teokoosseis, kui:

a) imporditud kaup lähetatakse või veetakse artikli 3 tähenduses ühendusest välja;

või

b) imporditud kaup lõike 2 punkti a tähenduses ei ole transpordivahend ning isik, kes selle eksportis, lähetab või veab kauba liikmesriiki, kust see eksporditi;

või

c) imporditud kaup lõike 2 punkti a tähenduses on transpordivahend, mis omandati või imporditi enne 1. jaanuari 1993 vastavalt mõne liikmesriigi kodumaisel turul maksustamist reguleerivatele normidele, nagu need on määratletud artiklis 3, ning millele osas eksportimise tõttu ei ole käibemaksuvabastust antud ega käibemaksu tagastatud.

Käesolev tingimus loetakse täidetuks, kui transpordivahendi esmane kasutuselevõtt toimus enne 1. jaanuari 1985 või kui importimisest tulenev maksusumma on tühine."

23. Artikli 33a lõiked 1 ja 2 asendatakse järgmisega:

"1. Artikli 7 lõike 1 punktis b nimetatud kauba suhtes, mis saabub ühendusse ühenduse tolliterritooriumi hulka kuuluvalt territooriumilt, mida aga käesoleva direktiivi kohaldamisel käsitatakse kolmanda territooriumina, kohaldatakse järgmisi sätteid:

a) kõnealuse kauba ühendusse toomisel kohaldatakse samu formaalsusi, mis vastavalt ühenduse tollinormidele kehtivad kauba ühenduse tolliterritooriumile importimise suhtes;

b) kui selle kaubasaadetise või veo sihtkoht ei ole liikmesriigis, mille kaudu kaup ühendusse saabub, ringleb see ühenduses kehtivate ühenduse tollinormidega ette nähtud ühenduse sisetransiidiprotseduuri alusel, kui kauba osas on ühendusse toomisel tehtud deklaratsioon nende paigutamise kohta kõnealuse korra alla;

- c) kui ühendusse toomise ajal leitakse kaup olevat olukorras, kus artikli 7 lõike 1 punkti a tähenduses importimisel saaks kohaldada mõnd artikli 16 lõike 1 punkti B alapunktides a, b, c ja d nimetatud korda või hõlmatud impordimaksudest täielikult vabastava ajutise korraga, võtavad liikmesriigid meetmeid tagamaks, et kaup jääb ühendusse samadel tingimustel, kui on ette nähtud kõnealuse korra kohaldamiseks.

2. Artikli 7 lõike 1 punktis a nimetatata kauba suhtes, mis lähetatakse või veetakse liikmesriigist sihtkohta, mis asub ühenduse tolliterritooriumi hulka kuuluval territooriumil, mida aga käesoleva direktiivi kohaldamisel käsitatakse kolmanda territooriumina, kohaldatakse järgmisi sätteid:

- a) kauba eksportimisel ühendusse territooriumilt kohaldatakse samu formaalsusi, mis vastavalt ühenduse tollinormidele kehtivad kauba ühenduse tolliterritooriumilt eksportimise suhtes;
- b) kauba osas, mis eksporditakse ühendusest ajutiselt, et see hiljem reimportida, võtavad liikmesriigid vajalikke meetmeid tagamaks, et reimportimisel kohaldatakse selle kauba suhtes sätteid, mida oleks kohaldatud ajutisel eksportimisel ühenduse tolliterritooriumilt."

24. Direktiiv 85/362/EMÜ ⁽¹⁾ tunnistatakse kehtetuks alates 31. detsembrist 1992.

25. Direktiivi 69/169/EMÜ ⁽²⁾ artikkel 6 tunnistatakse kehtetuks alates 1. jaanuarist 1993.

Artikkel 2

1. Alates 1. jaanuarist 1993 võivad Hispaania Kuningriik ja Itaalia vabariik kaheaastase tähtaja jooksul, mida ei pikendata, kohaldada artikli 18 lõike 2 esimeses lõigus sätestatud viivitamatu mahaarvamise põhimõttest kõrvale kalduvaid sätteid. Need sätteid ei tohi rohkem kui ühe kuu võrra edasi lükata tähtpäeva, millest alates võib artikli 18 lõike 1 alusel teostada tekkinud mahaarvamisoigust.

Maksukohustuslaste osas, kes esitavad artikli 22 lõikes 4 sätestatud deklaratsioonid kvartaalsete maksustamisperioodide kohta, võivad Hispaania Kuningriik ja Itaalia Vabariik aga ette näha, et

tekkinud mahaarvamisoigust, mida artikli 18 lõike 1 alusel võiks kõnealuses kvartalis teostada, saab teostada alles järgmises kvartalis. Käesolev säte kehtib üksnes juhul, kui Hispaania Kuningriik ja Itaalia Vabariik võimaldavad nimetatud maksukohustuslastel soovi korral deklaratsioone esitada igakuiselt.

2. Erandina artikli 15 lõike 10 kolmandast lõigust lubatakse Portugali Vabariigil, Prantsuse Vabariigil, Madalmaade Kuningriigil ja Saksamaa Liitvabariigil pärast 31. detsembrist 1992 sõlmitud lepingute osas tagastamisprotseduur, kui see on käesoleva direktiiviga keelatud, kaotada hiljemalt 1. oktoobriks 1993.

Artikkel 3

Nõukogu võtab 30. juuniks 1993 komisjoni ettepanekul ühehäälselt vastu maksukohustuslaste vaheliste aheltehingute maksustamise üksikasjalikud eeskirjad, et need saaksid jõustuda 1. jaanuaril 1994.

Artikkel 4

1. Liikmesriigid kohandavad oma praegust käibemaksusüsteemi vastavalt käesoleva direktiivi sätetele.

Nad võtavad vastu vajalikud õigus- ja haldusnormid, et kohandatud süsteemid jõustuksid 1. jaanuaril 1993.

Liikmesriigid võivad siiski ette näha, et teave artikli 22 lõike 6 punkti b viimases lõigus nimetatud tehingute kohta, millelt maks muutub sissenõutavaks 1993. aasta esimese kolme kalendrikuu jooksul, tuleb deklareerida hiljemalt 1993. aasta teise kalendrikvartali kohta esitatavas koondeklaratsioonis.

2. Erandina lõike 1 teisest lõigust lubatakse liikmesriikidel võtta vastu vajalikud õigusnormid, et hiljemalt 1. jaanuariks 1984 ellu rakendada artikli 1 järgmiste lõigete sätteid:

— lõige 11,

— lõige 13, artikli 28c E osa lõikega 3 seonduvas osas,

— lõige 19, artikli 21 lõike 1 punkti a kolmanda lõiguga seonduvas osas,

— lõige 20, eelmistes taanetes nimetatud tehingutega seonduvate kohustuste osas.

Liikmesriigid, kes 1. jaanuaril 1993 kohaldavad eespool nimetatutega samaväärseid meetmeid, võtavad vastu kõik vajalikud meetmed tagamaks, et artikli 22 lõiget 6 ja praegu kehtivaid ühenduse kaudse maksustamise valdkonna halduskoostööd käsitlevaid sätteid täidetakse alates 1. jaanuarist 1993 pidevalt.

⁽¹⁾ EÜT L 192, 24.7.1985, lk 20. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 90/237/EMÜ (EÜT L 133, 24.5.1990, lk 91).

⁽²⁾ EÜT L 133, 4.6.1969, lk 6. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 91/680/EMÜ (EÜT L 376, 31.12.1991, lk 1).

3. Erandina lõike 1 teisest lõigust lubatakse Saksamaa Liitvabariigil võtta vastu vajalikud õigusnormid, et hiljemalt 1. oktoobriks 1993 ellu rakendada artikli 1 lõike 10 sätteid artikli 28 a lõike 1a punkti a osas.

4. Liikmesriigid teatavad komisjonile sätetest, mille nad käesoleva direktiivi kohaldamiseks vastu võtavad.

5. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastuvõetavate põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

6. Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendes või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

Artikkel 5

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 14. detsember 1992

Nõukogu nimel

eesistuja

N. LAMONT